

مادران کارمند و در دسر سحرخیزی

17 خرداد 1402

ساعت پنج صبح آیا امنیت لازم برای یک زن در خیابان‌ها وجود دارد؟

اگر چه تغییر ساعت کار اداره‌ها از هفت به شش صبح با نظرات موافق و مخالف زیادی همراه بود اما این اتفاق افتاد و سازمان اداری و استخدامی کشور اعلام کرد: «ساعت شروع به کار اداره‌ها بدون استثنا شش صبح است، ساعت کاری تهران شناور نیست و قانون 44 ساعت کار در هفته باید رعایت شود.»

بر اساس این گزارش، ساعت کاری دستگاه‌های اجرایی، بانک‌ها، شهرداری‌ها و سایر نهادهای عمومی، از نیمه خرداد تا نیمه شهریور، بدون استثنا ساعت شش صبح آغاز می‌شود و قاعده شناوری ساعت شروع به کار در شهر تهران نیز لغو شد.

به گزارش روابط عمومی سازمان اداری و استخدامی کشور، با توجه به تصویب‌نامه هیأت وزیران در مورد تغییر ساعت کاری در اوقات پرمصرف انرژی و ضرورت مشارکت همگانی، ساعت آغاز به کار بدون استثنا از نیمه خرداد تا نیمه شهریور ساعت شش است. دستگاه‌های اجرایی، بانک‌ها، شهرداری‌ها و سایر نهادهای عمومی ملزم به رعایت میزان 44 ساعت کار در هفته مطابق با ماده 87 قانون مدیریت خدمات کشوری هستند. همچنین به اطلاع می‌رساند با هدف تسهیل رفت‌وآمد شهروندان، ارائه خدمات ناوگان حمل‌ونقل شهری و بین‌شهری از طریق قطار شهری، اتوبوس، تاکسی و همچنین قطارهای حومه‌ای، متناسب با این تغییر، هماهنگ خواهد شد. در این بازه زمانی ساعت آغاز به کار واحدهای ستادی (دستگاه‌های اجرایی-ملی)، مستقر در شهر تهران شناور نبوده و هماهنگ با تمامی دستگاه‌ها شش صبح است. قانون تغییر ساعت رسمی ایران، قانونی بود که به موجب آن ساعت رسمی ایران هر سال در ساعت ۲۴ روز اول فروردین ماه یک ساعت به جلو کشیده شده و در ساعت ۲۴ روز ۳۰ شهریور ماه به حالت قبلی برگردانده می‌شد. این کار به منظور استفاده بیشتر از روشنایی روز انجام می‌شد و از تاریخ یک فروردین ۱۴۰۲ دیگر در ایران اجرا نشد.»

در کشور ما، تغییر ساعت همیشه مورد مناقشه بوده است. گاهی بحث‌های سیاسی، گاهی مسائل مذهبی هم شک و تردیدهایی ایجاد کرده است. به هر حال از قرن 18 خیلی از کشورها تصمیم به تغییر ساعت گرفتند. البته کشورهایی هم هستند که تغییر ساعت را لازم نمی‌دانند مثل کشور چین. اما تکلیف ما در دو دهه گذشته تا کنون با این مسأله معلوم نیست. در دوره ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد تغییر ساعت مدتی اجرا نشد. حالا بدون اینکه ساعت‌ها تغییر کند از کارمندان بخواهیم ساعت شش صبح در محیط کار حاضر باشند؛ بحث دیگری است. در کشور ما که زندگی شبانه در تابستان بسیار پر رونق است به خاطر گرما و ارزانی سوخت و غیره آیا واقعاً مردم ساعت هشت یا نه شب مانند کشوری مثل استرالیا در خواب هستند؟ در کشور استرالیا بسیاری از مغازه‌ها و مراکز خرید بعد از ظهر بسته‌اند! چون همه باید آماده روز کاری فردا باشند. خیلی از قرارهای پزشکی در ساعت‌های اداری اتفاق می‌افتد و برای ویزیت دکتر باید مرخصی بگیرید. اینجا به خاطر گرما زیست شبانه اهمیت پیدا می‌کند. وقتی

ساعت را تغییر بدهید به طور خودکار همه چیز طبق ساعت تغییر می‌کند اما اگر فقط کارمندان دولت موظف باشند ساعت شش صبح سر کار باشند؛ شرایط پیچده می‌شود. نگرانی‌هایی هم هست. بحث بهره‌وری کارمندان در محیط کار از ساعت شش صبح، بحث جلوگیری از ترافیک که حالا باید از شش صبح در شهرهای بزرگ با آن مواجه شویم... و مهم‌تر از همه بحث زنان کارمندی که فرزندان کوچک دارند هم هست. ساعت پنج صبح آیا امنیت لازم برای یک زن در خیابان‌ها وجود دارد؟

همه می‌دانند که صبح زود بیدار کردن بچه‌ها و به مهد سپردن اگر مهدها هماهنگ باشند؛ چقدر کار سخت و دشواری است. به هر حال به نظر می‌رسد زنان کارمند که مادر هستند در این وانفسا بیشترین آسیب را خواهند دید. در [دوران کرونا](#) به خاطر شرایط مهدها و تعطیلی آن‌ها، زنان کارمند صدمات زیادی خوردند و حالا با این تغییر ساعت، بیشتر از پیش در فشار و تنگنا قرار خواهند گرفت اگر بحث فرزندآوری این همه تشویق می‌شود؛ یادمان باشد خیلی انتزاعی به مشکلات نگاه نکنیم، شرایط اقتصادی، تورم و نرخ کرایه خانه می‌طلبد که زنان و مردان گام به گام هم کار کنند و شرایط بهتری برای خود و فرزندان‌شان فراهم کنند و این تصمیمات فقط بار و فشار بر خانواده‌ها را افزایش خواهد داد.

*نویسنده : فریبا خانی / آرمان ملی / کد مطلب: ۱۰۵۷۵۱۱